

STUPAVSKÉ NOVINY

ROZHOVOR

Mons. Félix Mikula
„Môj
pracovný deň
je zakaždým iný“

8

PRÍRODA

Zima
a vtáčiky...
Kŕmiť či nekŕmiť?

11

ŠPORT

Stupava
nie je „repre“,
ale má čo
ponúknuť

27

Výborná mástska zabíjačka

Klobásky, varený lalok, jaterničky, oškvarky aj tlačienka.

To všetko patrí medzi špeciality, ktoré nechýbali na mástskej zabíjačke.

Otom, že zabíjačka nezapadla medzi spomienky na minulé časy, svedčí postupný návrat k tejto tradícii. Po prevrate sa síce spolu so zánikom poľnohospodárskych družstiev dočasne znížil počet chovateľov prasiat, zato tým, ktorí vytrvali, sa dnes darí. Ľuďom nestačia iba balíčkovanej porcie mäsa, ktoré sa

hromadia v chladiacich boxoch hypermarketov, a čoraz viac ich uprednostňuje nákup u domáceho hospodára. Pravdou je tiež, že dnes sa vôňa zabíjačkových dobrôt nešíri iba z dvorov na dedine. Stačí si objednať a zaplatiť polovicu prasaťa aj s vnútornosťami, oprášiť staré recepty a akcia sa môže začať, a to kdekoľvek a kedykoľvek počas

roka. V minulosti zabíjačkám patril čas od konca októbra až do jari, začínalo sa krátko pred svitaním, aby do večera bolo všetko jedlo pod strechou a dvor upratovaný. Zima bola ideálnym obdobím, nehrozili nálety múch a iného hmyzu, mäso dlhšie vydržalo, aj keď zase, teplota nesmela prívelmi klesnúť k nule, aby gazdovi, mäsiarovi a pomoc-

níkom nekrehli prsty. Zabíjačky sa neraz konali v súvislosti s hodovými slávnosťami, svadbami, krstínami, v období fašiangov. K domácim, u ktorých sa zabíjalo, sa zakaždým pridali známi a susedia, pozvali príbuzných. Odmenou za prácu bolo pohostenie aj nádielka, ktorú si každý odniesol. Naprázdno neobišla ani rodina v meste, zásielka jaterníc, krvavnic, oškvarkov, kus tlačienky a zabíjačkovej kaše putoval aj im. Tradíciu slovenskej zabíjačky si

už po piaty rok pripomenuli aj v Máste, tentoraz jej pripadla sobota 14. novembra. Pod organizačnou taktovkou Mástskeho potravinového spolku a s príspevom sponzorov opäť ožil dvor miestneho Obecného domu, ktorý momentálne slúži ako Mestská knižnica R. Morica. Kto mal záujem ochutnať niektorú zo špecialít, nemusel si privstať, ľudia sa sem začali zbierať okolo jedenástej doobeda. Za dobrovoľný príspevok sa im ušiel kus klobásy, tlačienky, jaternice, laloku či ovarovej polievky, prizerat sa mohli odbornému porciovaniu a spracovaniu mäsa a iných častí prasaťa. Pre deti pripravili ohnisko, kde si mohli opieť špekáčik. Úlohy hostiteľa sa ujal pán Suchý, ktorý ochotne komentoval vystavené dobové fotografie. Došlo aj na tú, kde pozovala historicky najväčšia a najťažšia sviňa, ktorú krmili niekoľko rokov a keď ju zabili, mäsa, jaterníc, klobás a iných pochúťok bolo toľko, že sa najedli takmer všetci Mášťania. Tradičné špeciality podávané členmi Mástskeho potravinového spolku v dobovom oblečení mohli hodujúci zapíť dobrým vínom, stačilo zísť dolu do pivničky. K dispozícii boli aj pivo, malinovka a iné trúnky, nechýbala ani živá hudba – na počúvanie a do tanca vyhrával Band Milana Huraja z Mástu. Táto akcia bola skutočne dôstojnou bodkou za tohtoročnou sezónou. ■

Daša ČEJKOVÁ
Foto: Milan GREGUŠ